

గూడెంలో అగ్గిపెట్టెల్లాంటి యిళ్ళు కట్టి ఓట్లు దండుకున్న ప్రభుత్వం వాళ్ళకు పని చూపించలేదు, తిండి కల్పించలేదు. అగ్గిపెట్టె కొంపలు వాటి పక్కన యూకలిప్టస్ చెట్లూ తప్ప తింటానికి ఏమీ లేదు గూడెంలో. అందువల్ల తన అత్త, అత్త అత్త తరతరాలుగా చింతచిగురు కోసుకొచ్చి అమ్మి కొద్ది రోజులు బతుకుతూ వుండేవారని విన్న గూడెం కోడలు చింతాలు ఉర్రఫ్ చింత చింతచెట్లనే నమ్ముకుంది. అవలీలగా చెట్టెక్కి చింత చిగురు కొయ్యటంలో బహు నేర్పరి చింతాలు.

ప్రతి వూర్లోలాగానే ఆ వూళ్ళోనూ ఒకే ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబం వుంది. బ్రాహ్మణులు పల్లె టూళ్ళల్లో బ్రతక లేక బస్తీలకు వెళ్ళిపోయారు చాలా మంది. కాని యీ బ్రాహ్మణుడు పర బ్రాహ్మణికి రెండేకరాల చెక్కా ఒక కొంపా వుండి వదువు బొత్తిగా లేకపోవటం వల్ల యజ్ఞోపవీతమాత్ర బ్రాహ్మణుడై అటు రైతూ గాక యిటు బ్రాహ్మణుడూ కాకుండా బతుకుతున్నాడు.

ఉరి పెద్దలు దయదర్పి యిచ్చిన గడ్డి పశువులకీ, ధాన్యం కుటుంబానికి సరిపోతే తప్పి పడ్డ బ్రాహ్మణుడు విద్యాదానం చేసి ఋణం తీర్చుకునేవాడు గతంలో. యిప్పుడా పోడిమి చెడిపోయింది కవక రెండేకరాల వ్యవసాయమూ చేతకాక పండి పండని భూమిలోనూ, కూలిపోయిన కొంపలోనూ కూరుకుపోయాడు పర బ్రాహ్మణాస్త్రి.

భగవంతుడి దయ తిన్నగా వుండి ఒక్క ఆడపిల్ల మాత్రం కలిగింది అతనికి. ఆ పిల్ల పేరు శ్రీదేవి. నోరు తిరక్కనో తిరిగో గాని ఆ పిల్లను అందరూ శ్రీ అని పిలుస్తారు. అదుగో అలాంటి పిరికి చింతాలుకీ తగని స్నేహం. దానికి కారణం పిరి చింత చెట్టు ఎక్కలేదు.

వాళ్ళిద్దరి అందరూ చూసి అప్పటికీ వెళ్ళిపోయాడు ఎందుకైనా మంచిదని. మర్నాడు చెట్టు మీదకెక్కిన చింతాలూ, చెట్టు కింద సీరి వూసులాడు కుంటున్న వేళ ఆ వేషగాడు అక్కడికి తయారయ్యాడు. పిరి అతనూ ఒకే బళ్ళో వదువుకున్నారు. ఆ కారణం పురస్కరించుకొని "సీరి బాగున్నావా? నువ్వసలు మాలాటి వాళ్ళ యింట్లో వుడితే అయిదు అక్షల కట్నం యిచ్చి పెళ్ళి చేసి వుండే వాళ్ళం లేదా పెళ్ళి చేసుకుని వుండే వాళ్ళం." అన్నాడు.

పిరి నవ్వుతూ, "ఆ మాట నన్నవక పోతే గూడెంలో వున్న ఏ పిల్లనయినా అనొచ్చుగా" అంది.

అందులోని వ్యంగ్యం అర్థంకాని ఆ మూఠ్ఠాడు "అంటే" అన్నాడు.

"అంటేనా! పెద్ద కులందాన్ని. మీ యింట్లో వుడితే అక్షలు ఇరీదు చేసేదాన్ని అన్నావు. మమ్మల్ని కులం నుంచి దింపే తెలివి తోటే గూడెంలోని పిల్లల్ని పైకెత్తవచ్చు గదా. అప్పుడు వాళ్ళూ పైకొస్తారు. మేమూ కిందకి దిగి వస్తాం. అప్పుడు అందరూ కలిసిపోవచ్చు చక్కగా" అని వివరించింది పిరి.

మాకుండదా ఏటి. మీరు బాంబల్లను కిందికిలాగితే మేము మిమ్మల్ని కిందికి లాగుతాం. అంతేగా" అంది చింతాలు.

ఈ తర్కానికి ఎదురు చెప్పలేని మోతుబరి కొడుకు దాని మీదకు ఎగబడి దాని ఒళ్ళో వున్న చింత చిగురు లాక్కోసోయినాడు. చింతాలు వూరుకోలేదు.

"చాలు చాల్లే పెద్ద మొగడివి" అంటూ ఒక్క తోపు తోపింది. పల్లె వీధి సెక్కుతోనూ, కాఫీ హోటల్ తిండితోనూ బలహీనుడైన ఆ మోతుబరి కొడుకు శ్రామికురాలైన చింతాలు తోపుకి మూడు గజాలు దొర్లాడు. అక్కడైనా పిరి సాదాలు అడ్డుగా వుండటం వల్ల ఆగాడు. పిరి అతనిని లేవదీసి "నీ కెండుక్కరా వెధవ చేస్తేలు. ఏదో చిన్ననాటి స్నేహితుడివి చెప్పతున్నాను. ఆడవాళ్ళ జోలికిపోబోక ఆరోగ్యం బాగుండాలను కుంటే."

మళ్ళీ ఆ మూఠ్ఠాడు నమ్మి రా అంటావా అని పురిమాడు. "నువ్వు చింతాలువి వుసే అన్నట్టుగానే నేను నిన్ను ఒరే అన్నాను. చిన్ననాటి మంచి విన్ను నేను అలాగే అంటున్నాను. అయినా నీకు యింత పొగరు ఎందుకు ఎక్కిందో అర్థం కావటం లేదు. పొగరు దించుకుంటే కాస్త మంచిది" అని మెల్లిగా సంహా యిచ్చింది.

పిరిని అక్కడకక్కడే అనుభవించాలని కోసం వచ్చినా పిరి చేతిలో బిందె వుండటం వలన తగ్గి చింతాలు మీదకే ఎరుచుకు పడ్డాడు. కాస్తేపు యిద్దరు ఆడవాళ్ళతోనూ తన్నులు తిని అసభ్యకరమైన కూతలు కూసి యింటికి వెళ్ళి తన మోతుబరి తండ్రితో ఏం చెప్పాడో గాని మర్నాడు చింతాలు మానకూ పిరి తండ్రీకి పేలుపులోచ్చినాయి.

ఆ యిద్దరూ మోతుబరి మోతుబరితనానికి చాలా కాలంగా బానిసలు. కొంచెం కొంచెంగా యిప్పుడిప్పుడే వాళ్ళకు లోకం తెలుస్తున్నది. పర బ్రాహ్మణాస్త్రి ధైర్యం చేసి "అయినా అన్నగారూ నునవాడు అలా చింతాలు మీదకు ఎగబడటం అంత మంచి పని కాదు. ఎంతైనా అది పూరి కోడలు గదా. కుల భేదాలు, ధన భేదాలూ యిప్పుడొచ్చినయిగాని మన చిన్నతనంలో వుండేవా చెప్పండి. చింత చిగురు కోసినదే కాగట్టండి. దాని అత్తా కోసింది. దాని అత్త అత్తా కోసింది. అప్పుడు లేని బాధ యిప్పుడేమొచ్చింది" అన్నాడు.

మోతుబరి ఒళ్ళు మండిపోయింది. ఈ బ్రాహ్మణి కి తింటానికి పరిగా తిండి లేదు గాని కులగర్వం జాస్తి అని మనస్సులోనే అనుకున్నవాడై చింతాలు మాన వంక తిరిగి

"ఏరా కులం తక్కువ లంకకొడకా. కోడల్ని మా చింతల మీద ఎక్కమనకపోతే పూరి కుర్రాళ్ళ దగ్గర..."

చింత చిగురు అత్త

చింతాలు ఎక్కగలదు. వారలు దొరకని ఆ పల్లె టూళ్ళో చింత చిగురు పప్పుగా, చింత చిగురు పచ్చడి ఆ బ్రాహ్మణ కొంపలో తింటూ వుంటారు చిగురు వున్నవచ్చూ.

పిరికి నీళ్ళతో పాలు చింత చిగురు కూడా తీసుకు రావటం ఒక అలవాటు. యీ చిగిరే చింతలు అయి దారు రెడ్డిగారిని రెడ్డిగారూ, చౌదరిగారిని చౌదరి గారూ కొట్లాడుకుంటూ వుండటం కూడా ఆ వూళ్ళో మామూలే. ఏమైనా పేద బ్రతుకులకి యీచింత చెట్లు కల్పవృక్షాలు.

పర బ్రాహ్మణాస్త్రి వాళ్ళాల్లో చెప్పాంటే వెచ్చెడి మంచిదై బచ్చలి వుంటేనూ - కూతురు పిరియై చిగురు తెప్పేనూ జీవితం వెళ్ళిపోతుంది. అంతకంటే పెద్ద కోరికలు అతనికి ఏమీ లేవు. నలుపులో ఆందఁ చింతాలుది. తెలుపులో సౌందర్యం పిరిది. పిళ్ళిద్దరూ గంటలకొద్దీ మోట్లాడుకుంటారు. ఆ విషయంలో అటు గూడెం వాళ్ళు గానీ, యిటు పర బ్రాహ్మణాస్త్రి గానీ ఎన్నడూ తప్పు పట్టలేదు. కాని ఆ పూరి మోతుబరి కొడుకు పట్నం నుంచి మోలారుపైకిలు మీద వస్తూ తమ చింతల్ని లూటీ చేస్తున్న చింతాల్ని, అందుకు ప్రోత్సహిస్తున్న పిరిని చూసి ఒళ్ళ రవల పెట్టుకున్నా

చెట్టు మీదున్న చింతాలు విరగబడి నవ్వించి. ఉరిమి మాసిన మోతుబరి కొడుకు యిలా అన్నాడు.

"ఎందుకే నవ్వుతావు? నీ యమ్మ మొగుడు సొమ్ము లా చింత చెట్టు ఎక్కావు. ఆ చింత చిగురు యిటు పడెయ్. రేపటినుంచి చింతలెక్కావో చీల్చి పడేస్తాను" అన్నాడు.

చింత చిగురుని ప్రాణప్రదంగా పట్టుకుని క్రిందకు దిగిన చింతాలు "యివి పూరి వుమ్మడి చింతలు. మీ య్యూ మునపబయ్య కొట్టుకు వచ్చినా యివి పూరిందరికీ వెందిన చింతలే. మవ్వెవడివి చెప్పే లండుకు. అంతగా సగురు తివాలని వుంటే ఒసారి మా ఋంటికిరా. సగురేసిన శాపలు ఒండెడతా" అంది చమత్కారంగా.

"మీ యింటికొస్తే మీ ఆయన ఏమీ అనడా?" అన్నాడు తగ్గిపోయిన మూఠ్ఠాడు.

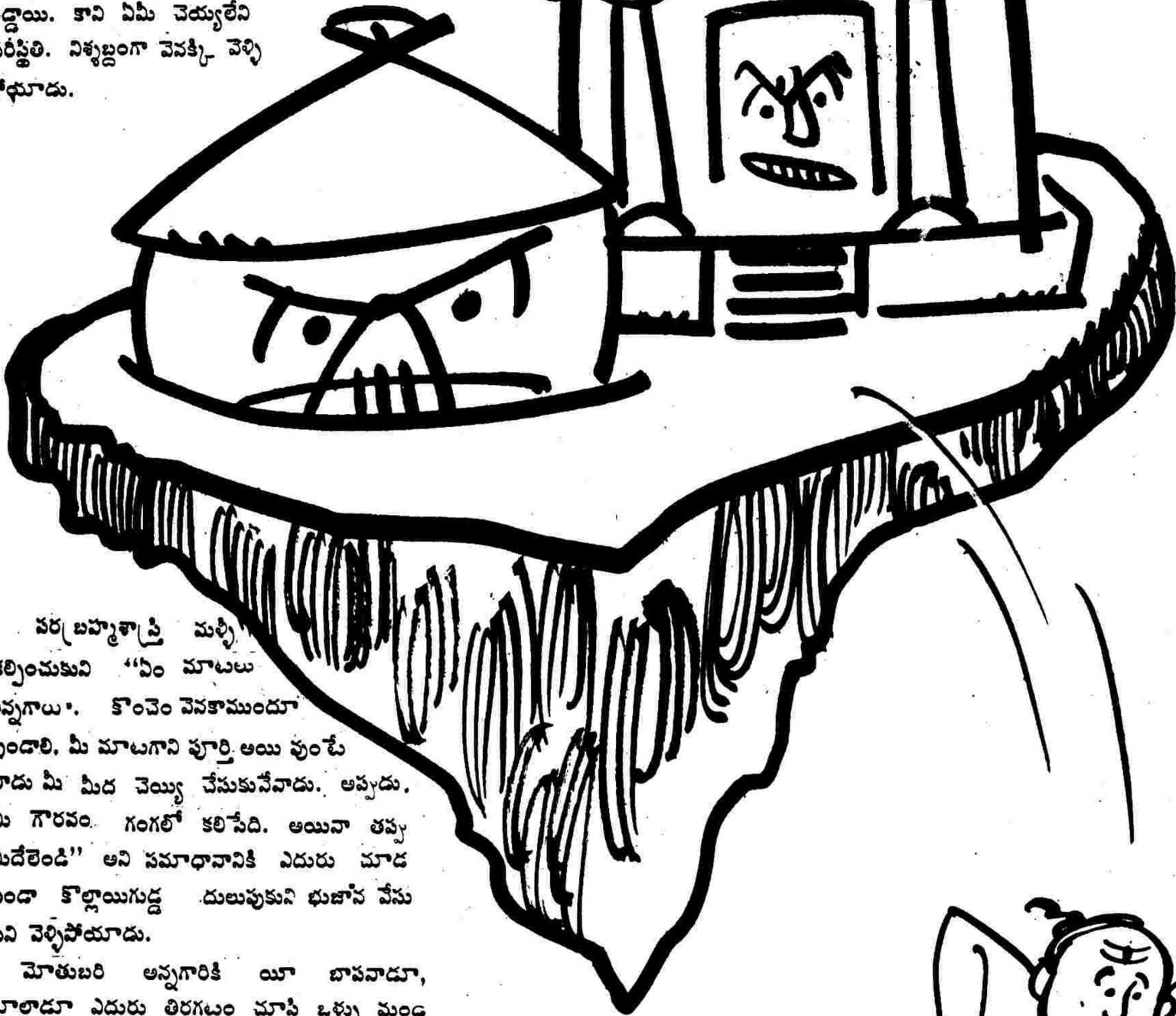
అతనికి సెక్కు, తిండే తప్ప మరో ఆలోచన లేదు.

చింతాలు నవ్వి, "మా ఆయన ఏటంటాడు? మీ యింటికి మా ఆయనొస్తే నీ రూలు సకారం సీరమ్మను మీ యింట్లో వుట్టమన్న సకారం మా యింట్లో నువ్వు వుట్టావనుకుంటాం. బాపనపిల్ల మీ యింట్లో వుట్టాలని, మీరు కోరుకున్నప్పుడు మీరు మా యింట్లో వుట్టాలని

చింతాలు మాన ఒకనాటి ఖారులజాతికి చెందిన వాడు. అతను క్రిస్టియన్ కాదు. మతం వుచ్చుకోలేదు. హరిజనుణ్ణి కూడా కాదు అంటాడు. మిలెట్ ముసలయ్య మనవణ్ణి అని గర్వంగా అంటాడు. అలాంటి వాడికి మోతుబరి మాటలు వివేసరికి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. కాని ఏమీ చెయ్యలేని పరిస్థితి. నిశ్శబ్దంగా వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

పరబ్రహ్మశాస్త్రి మళ్ళీ కల్పించుకుని "ఏం మాటలు అన్నగాలు". కొంచెం వెనకానుందూ వుండాలి. మీ మాటగాని పూర్తి అయి వుంటే వాడు మీ మీద చెయ్యి వేసుకునేవాడు. అప్పుడు, మీ గౌరవం గంగలో కలిపేది. అయినా తప్ప మీదేలేండి" అని సమాధానానికి ఎదురు చూడకుండా కొల్లాయిగుడ్డ దులుపుకుని భుజాన వేసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

మోతుబరి అన్నగారికి యీ బాపనాడూ, మాలాడూ ఎదురు తిరగటం చూసి ఒళ్ళు మండపోయింది. శ్రీవారికి మొదటినుంచి మరో కులం వుండకూడదనేది విశ్చితమైన అభిప్రాయం. అందుకే కొడుకుని పిలిచి యిలా వుపదేశం చేశారు.

"కొణ్ణ అంజాకొడకా! యిద్దరు ఆడపిల్లల్ని అక్కడి కక్కడే చిదిమి పారెయ్యక తన్నులు తిని నచ్చావు చాతగాని ఎధనా. వాళ్ళిద్దర్నీ ఏం చేసినా యీ వూళ్ళో అడిగే దిక్కుండంబరా" అని చెయ్యవలసిన కార్యానికి సూచన చేసారు.

ఆ సూచన ప్రకారం తనలాటి యిద్దరు చచ్చు స్నేహితులతో చింత చెట్టు దగ్గరకు వెళ్ళి ఒకడు ఎవరూ రాకుండా చూస్తూ వుంటే యిద్దరు చింతాలు చెయ్యి, సీరి చెయ్యి పట్టుకున్నారు. అంతే బిందె చప్పళ్ళూ, కొడవలి పరపరలూ విసిపించి రక్తం వరదలైంది. మనుషులు చావకుండా సీరి, చింతాలూ జాగ్రత్త పడ్డారు. గాయాల్లో వచ్చిన కొడుకుని చూసి ఉగ్రుడైన మోతుబరి గూడాన్ని తగలబెట్టించాడని సాక్ష్యం చెప్పాడని పరబ్రహ్మశాస్త్రిని జైలుకు పంపించాడు ఆర్నెల్లల్లో. యీ చింత చిగురు కేసు రాజకీయ పార్టీలు భుజాన వేసు

కున్నాయి. గూడెంలో మిగిలి వున్న వాళ్ళు రాజకీయ పార్టీల సహకారం మాకొద్దని నివదించారు. మిషనరీలు ఇదే సందని మతం మార్చిడికిగాను ఆ వూళ్ళో మకాం పెట్టారు. మొదట్లో చింత చిగురు కేసుగా అభివర్ణింపబడిన యీ సంఘటన నేడు ఉద్యమమై దేశమంతా పోకింది ప్రతికల పుణ్యమా అని.

ఇప్పటి కేసు భూస్వాముల్ని హత్య చేయాలనీ, అప్పుడు గాని సమానత్వం రాదని వాదించే క్రాంతికారుల చేతుల్లోకి వెళ్ళిపోయింది. ప్రస్తుతం యీ చింతచిగురు కేసు అంతర్జాతీయ సమస్య. యీ మధ్యలో బ్రాహ్మణ కుటుంబం ఏమయిందని ఎవరూ పట్టించుకోటం లేదు దళితులతో సహా.

